

Psykologforeningen velger utestengelse fremfor dialog

Karen Eimot

Mastergradsstudenter i psykologi, Universitetet i Oslo

Madeleine Dalsklev

Fagpolitiske rådgivere i Psykologiforbundet

MEDLEMSKRITERIER

PRESIDENT Tor Levin Hofgaard mener i novemberutgaven av Psykologtidsskriftet at Psykologiforbundet er selektive i sin lesing av EFPAs regelverk, og gir oss en leksjon i hvordan regelverket kan brukes til å rettfærdiggjøre den snevre norske representasjonen i den europeiske psykologiplattformen. I sin iver etter å finne argumenter for at kun profesjonsutdannede bør inkluderes, glemmer Hofgaard imidlertid å nevne at EFPAs regelverk åpner for delt representasjon mellom Norsk Psykologforening og Psykologiforbundet. Dette fremkommer tydelig i artikkel 5.4.1, som sier:

In countries where more than one national association exists or where a national association that was previously admitted as member is no longer able to represent the maximum number of psychologists as required by article 5.1.2, the Federation will support the formation of a national federation (or network) to which the membership can be transferred.

Hofgaard argumenterer videre med at EFPA er en *psykologforening*. Problemet i Norge er at begrepet «psykolog» kun er forbeholdt de med en klinisk profesjonsutdannelse. EFPA er derimot tydelige på at «psykologer» ikke kun er spesialisert innenfor det kliniske, men også omfavner andre felter slik som organisasjonspsykologi og utdanningspsykologi. Det er også nevneverdig at EFPAs kvalitetssikring og sertifisering av psykologiutdannelse (EuroPsy) er basert på et bachelor–master-løp i psykologi som i flere land leder til tittelen «psykolog».

EFPA skal jobbe for å fremme psykologifaglig mangfold og utvikling. Gjennom organisasjonens visjon og statutter er det åpenlyst at norske master- og doktorgradsutdannede i psykologi bør inkluderes. Problemet ligger altså ikke hos EFPA.

NPF hevder at foreningen skal være en pådriver for å opprettholde bredden i faget, samt fremme forskning og utvikling. I tråd med dette kunne ledelsen ha valgt å åpne for en dialog med Psykologiforbundet vedrørende en delt norsk representasjon i EFPA. Isteden velger foreningen dessverre å stenge døren for en stadig større gruppe profesjonelle norske psykologiutøvere. Om Hofgaard ønsker en styrking av psykologien som fagfelt og profesjon, er ikke utestenging og mangel på dialog om løsningsforslag veien å gå. I stedet kreves en diskusjon om hvordan best få representert et mangfold av norske psykologiutøvere internasjonalt.